

תחושת בטן

אלבומי היריון מככבים באחרונה ברשימת ה"חובה" של אימהות לעתיד לא פחות מהחדר החדש לתינוק. ארבע צלמות וארבע מצטלמות מספרות על תיעוד שיא הנשיות

מקובל ללכת עם חולצות שנדבקות לבטן. תראי את ריטה או את אחינועם ניני, שהצטלמו בהופעות עם בטן חשופה לגמרי. החברה מקבלת יותר את המיניות והנשיות של האישה, ולכן גם את הצילומים".

למה נשים רוצות להצטלם?

"אני חושבת שיש כאן התחברות למיניות. היריון הוא שיא המיניות והנשיות, ויש כאן סוג של גאווה. אפילו מבחינה אבולוציונית זה שיא – זו השלמה עם התפקיד הנשי שלנו. הצילום נובע מהצורך לשמר את התקופה כמו שהו טוב ולא טראומטי.

"הרבה נשים גם לא זוכרות מה חוו בתקופת ההיריון, יש נתק, והתיעוד עוזר להתחבר ולחבר אחר כך את הילדים. גם הקבלה של הילד לא תמיד טבעית. יש נשים שמרגישות אשמות על כך שהן לא מתחברות למה שיש בבטן. במקרים כאלו התמונות מאפשרות הסתכלות אובייקטיבית. אני מסתכלת על עצמי מבחוץ ורואה את הפן הנשי האימהי, יש שם ילד בפנים, ואני לא סתם שמנה".

16 שנה אחרי העירום ההיריוני והסנסציוני של המי מור על שער ה"ואניטי פייר", עושה זאת החודש כריסטינה אגילרה על שער ה"מארי קלייר". באמצע היו עוד כוכבות רבות שהתקנאו ורצו גם: סינדי קרופורד הראתה את הבטן על השער של "W", בריטני ספירס עשתה אותו דבר על שער ה"הארפר'ס בזאר" ועל השער של "Q".

אצלנו הטרנד הזה תפס פחות על השערים ויותר מאחורי הקלעים: בעולם הצילום נולדה נישה חדשה של צילום היריון, וחשיפת הבטן בסטודיו מקצועי הפכה כמעט למאסט. נשים רבות מייצרות לעצמן אלבום ראשון עוד לפני שהתינוק נולד, חלקו מורכב מתמונות חושפניות למדי. אין להן בעיה להשקיע בו 1,100-600 שקל, אולם כאשר שואלים אותן על ההנאה שבדוגמנות, הן מעדיפות לדבר על היכולת לקבל את עצמן ואת השינויים שחלים בגופן.

"היום החברה מקבלת הרבה יותר את הסקסיות של המין הנשי, כשבבעבר זה היה אסור, מביש ומביך", מסבירה את התופעה סיגלית עליש, מרצה בחוג למדעי ההתנהגות במכללה למנהל. "פעם גם היינו הולכות עם אוהלים, והיום

צילום הוא כמו טיפול

הצלמת • באופן אירוני, לאחר צילום תמונות רבות של נשים בהיריון, נטלי בן ישראל לא מצליחה לתאם צילומים עבור ההיריון הפרטי שלה. כרגע היא בחורש השמיני עם תאומים, ושמידת ההיריון שבה היא נמצאת מקשה עליה בתיאומים.

בן ישראל עוסקת בצילום נשים בהיריון מאז 2001. את התזה לתואר שני בטיפול באומנות, כתבה על החיבור שבין טיפול באומנות לבין צילום נשים בהיריון. "התזה יצאה מנקודת הנחה, שקיימת הקבלה בין הצילום לתהליך טיפול רגשי או טיפול באומנות", היא מסבירה. "משהו משתנה במצולמת, וזה נוכח בתמונות ובדברים שהיא אומרת. להרבה נשים נורא קשה להצטלם בהיריון – את עולה במשקל, יש לך סימני מתיחה ושומנים. כשאני נותנת לבחורה לראות את עצמה דרך הצילום, זה מחבר אותה לעובר ולחוויה".

המצולמת • שרון לוסקי, בת 34, אם לתינוק בן 8 חודשים, מעצבת גרפית ולומדת תרפיה באומנות. "אני ונטלי חברות מהלימודים, והיא ביקשה שאצטלם במסגרת התזה שלה. הצילום נעשה שבוע לפני הלידה. בצילומים הרגשתי טוב עם עצמי ועם הגוף שלי, וכל הזמן דמיינתי איך ארגיש כשאסתכל על התמונות. היה מפתיע, עד היום אני מסתכלת על זה".

התמונה • שרון כבשה אותי לחלוטין. הרעיון של צילום נשים בהיריון הוא כולו עוצמה נשית, ומה שאהבתי בה זה הבטן. רואים בחורה שעומדת להיות אימא, אבל גם כוח נשי בפני עצמו. מה שחזק כאן זה שהיא חזקה – היא לא מבווימת. היא עשתה מדיטציה עם עצמה, וזה רגע שלה לחלוטין. הרגשתי שיש לי את הכבוד להיות שם, אבל רק בתור עדה". ■

tovitn@gmail.com

